

فروپاشی درونی رژیم صهیونیستی

علی قادری

کارشناس مسائل بین الملل
قبل از «طوفان الاقصی» رژیم صهیونیستی به یُمن تبلیغات رسانه ای امپراطوری رسانه ای غرب به عنوان بازیگری

شایدمهمترین نشانه فروپاشی درونی، فرسایش اعتماد میان نسل جوان باشد. نظرسنجی های اخیر مرکز تحقیقات سیاست خارجی (FPMI) نشان می دهند بیش از ۶۲ درصد جوانان رژیم صهیونیستی دیگر به آینده اعتقاد ندارند. این آمار نه تنها رقمی، بلکه بازتاب شکست عمیق در قرارداد اجتماعی است، قراردادی که نسل ها بر آن بناشده بود. تمیر یارو، رئیس سابق موساد در اظهاراتی هشدارگونه به شکست اعتراف کرد و گفت: ما روحیه خود را از دست می دهیم، رژیمی که زمانی ادعای وحدت داشت، اکنون به عرصه ای از شکمکش های قدرت و نفرت تبدیل شده است. اما ریشه بحران عمیق تر از آمارهای نظرسنجی است. جامعه صهیونیسم با شکاف های چنگدانه ای دست و پنجه نرم می کند که هر یک به تنهایی می توانند انسجام اجتماعی را به خطر بیندازند؛ این شکاف ها در کنار هم، به بحران وجودی تبدیل شده اند. شکاف مذهبی – سکولار، که همواره زیر سطح جامعه صهیونیسم جریان داشته، اکنون به گسلی باز تبدیل شده است. مسئله معافیت یهودیان اولترا- ارتدوکس از خدمت نظامی (در حالی که جنگ غزه متوقف شده است و سربازان روزانه کشته می شدند) به منبع اصلی خشم اجتماعی تبدیل شده است. چگونه می توان از بخشی از جامعه خواست فرزندان خود را به جنگ بفرستد، در حالی که بخش دیگر با استناد به دلایل مذهبی از این تکلیف معاف است؟

این تنها شکاف موجود نیست. تقسیمات قومی بین یهودیان اشکنازی و سفاردی، شکاف عمیق بین شهروندان صهیونیستی و عرب و تنش های طبقاتی و اقتصادی، همگی در حال افزایش هستند. این جامعه اکنون بیشتر شبیه مجموعه ای از قبایل متخاصم است که تنها به زور در کنار هم نگه داشته شده اند. تجاوز نظامی رژیم صهیونیستی علیه جمهوری اسلامی ایران در زوئش به خوبی این تناقض را نشان داد. در مدت چند هفته جامعه صهیونی به تقسیمات و ناراضی های قبیله ای خود بازگشت. چرا؟ زیرا در حالی که عملیات علیه ایران ادامه داشت، جنگ فرسایشی در غزه همچنان سربازان را می کشد، گروگان ها همچنان در اسارت بودند و هیچ چشم اندازی برای پایان وضعیت وجود نداشت.

در این بحران، کابینه راست گرای بنیامین نتانیاهو، نخست وزیر رژیم صهیونیستی به جای پاسخگویی به نگرانی ها راه دیگری انتخاب کرد: سرکوب. لایحه مالیاتی سازمان های غیردولتی تلاش می کند سازمان های حقوق بشری و جامعه مدنی را به سکوت وادار کند. طبق این لایحه، سازمان هایی که بودجه خارجی دریافت می کنند باید تعهد دهند در تظاهرات شرکت واز کابینه انتقاد نکنند. وگرنه با مالیات های سنگین مواجه خواهند شد. این عملاً به معنای انتخاب بین سکوت یاورشکستگی است.

تظاهرات علیه جنگ غزه به شدت محدود شد. پلیس با ایجاد مانع بوروکراتیک، محدود کردن اندازه تجمعات و محصور کردن آنها در مناطق دور افتاده، حق تظاهرات را عملاً بی معنا کرد. ایتمار بن گویر، وزیر امنیت داخلی پیشینها کرد، تظاهراتی که جاده های اصلی را مسدود می کنند ممنوع شوند، اقدامی که عملاً تجمعات انبوه در مراکز شهرها را غیرممکن می کند.

نتانیاهو و اعضای کابینه از راهبرد «پوپولیسم امنیت محور» استفاده می کنند، معترضان را نه به عنوان شهروندانی با نظرات متفاوت، بلکه به عنوان تهدیدی برای امنیت داخلی معرفی می کنند. آنها را «کمک کننده به حماس» یا حتی «شاخه ای از حماس» می خوانند. این رویکرد نه تنها حق اعتراض را نفی می کند، بلکه خود مفهوم شهروندی دموکراتیک را زیر سؤال می برد. شاید مهم تر از همه، رژیم صهیونی در تیردروایت ها شکست خورده است. افکار عمومی جهانی که زمانی رژیم صهیونیستی را به عنوان قربانی تصویری کرد، اکنون از رانمیع اصلی بی ثباتی و خشونت در منطقه می بیند. حتی رسانه های غربی که زمانی حامی رژیم صهیونیستی بودند، اکنون درباره «فاجعه بشردوستانه» و «جنایات علیه بشریت» می نویسند. این انزوا ی اخلاقی شاید در بلندمدت مهم تر از هر شکست نظامی باشد. رهبران تل آویونیز دیگر نمی توانند باطمینان به آن نگاه کنند.

سختگوی وزارت خارجه**:**

هیچ تصمیمی در شورای امنیت درباره بازگشت تحریم ها اتخاذ نشده است

سید عباس عراقچی

آغاز نظم جدید منطقه‌ای با محوریت ایران و روسیه؛

پایان فصل برجام

فاقد هرگونه مبنای معتبر بوده و به صورت مقطعی و مصلحت‌گرایانه از سوی ایالات متحده آمریکا، کشوری که مدت ها پیش خروج خود از برجام را اعلام کرده بود، و متأسفانه از جانب دبیرخانه سازمان ملل متحد حمایت شده اند، به هیچ وجه نمی‌توانند برای اعضای مسئول و متعهد جامعه بین‌المللی ایجاد الزام حقوقی نمایند. همچنین یادآور می‌شویم که تمامی اهدافی که در گذشته به‌منظور تصویب قطعنامه‌های تحریمی شورای امنیت سازمان ملل متحد علیه ایران تعیین شده بود، مدت هاست تحقق یافته و این امر در دسامبر ۲۰۱۵ توسط آژانس بین‌المللی انرژی اتمی رسماً تأیید گردید. بدون تحقق این اهداف، اجرای کامل و رسمی برنامه جامع اقدام مشترک (برجام) امکان پذیر نمی‌بود.

موضوع مادر این خصوص، که به تفصیل در بیانیه‌های وزارت امور خارجه روسیه مورخ ۲۰ و ۲۷ سپتامبر ۲۰۲۵ و همچنین در نشست خبری سختگوی وزارت خارجه در تاریخ ۱۲ اکتبر ۲۰۲۵ تشریح شده است، بدون تغییر باقی مانده است. تأکید می‌کنیم که شورای امنیت سازمان ملل هیچ‌گونه تصمیمی اتخاذ نکرده است که به دبیرخانه سازمان ملل متحد اختیار دهد به‌طور مستقل درباره احیای تحریم‌ها علیه ایران نتیجه‌گیری نماید. این موضوع در صلاحیت انحصاری شورای امنیت سازمان ملل متحد قرار دارد.

فدراسیون روسیه درخواست رسمی خود را به دبیرکل سازمان ملل متحد ارسال کرده و خواستار آن شده است که وی فوراً اطلاعات نادرسنی را که بدون مجوز و به‌طور خودسرانه در وب سایت رسمی سازمان درباره روند ادعایی «احیای» قطعنامه‌های ازمدت‌ها پیش منقضی‌شده مربوط به ایران منتشر شده است، حذف نماید. به‌ویژه آن‌که در شرایط کنونی، این قطعنامه‌ها فاقد هرگونه هدف مورد توافق، مهلت اجرایی و سازوکار لغومی باشند، خودداری دبیرکل سازمان ملل متحد از اصلاح این خطای دبیرخانه، به‌منزله آن خواهد بود که دبیرکل و کارکنان دبیرخانه عمداً و آگاهانه در نقض ماده ۱۰۰ منشور ملل متحد عمل می‌کنند.

با پایان اعتبار قطعنامه ۲۲۳۱، برجام که روزگاری به حق یکی از دستاوردهای بزرگ دیپلماسی بین‌المللی

سختگوی وزارت خارجه با تأکید بر این که «۲۶ مهرماه قطعنامه ۲۲۳۱ شورای امنیت سازمان ملل طبق آنچه که در خود قطعنامه بیان شده پایان پیدا کرد» گفت: معتقدیم درباره بازگشت قطعنامه‌های لغو شده علیه ایران و بازگشت تحریم‌ها هیچ تصمیمی در شورای امنیت اتخاذ نشده است. «اسماعیل قناتی» در نشست «پاسخ حقوقی به تجاوز ۱۲ روزه از عدالت کیفری تا عدالت ترمیمی» در ابتدای سخنان خود در این نشست که در دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه تهران برگزار شد، با اشاره به نقض حقوق بین‌الملل از سوی برخی از کشورها در موارد مختلف گفت : در ارتباط با موضوع برجام و قطعنامه ۲۲۳۱ شورای امنیت سازمان ملل نیز شاهد نقض قوانین بین‌الملل از سوی برخی از کشورها هستیم. این دیپلمات ارشد جمهوری اسلامی ایران با بیان اینکه «در دوالی سه ماه‌ اخیر شاهد این بودیم که سه کشور اروپایی عضو برجام تلاش کردند

به‌شمار می‌رفت، رسماً به تاریخ می‌پیوند. در سال‌های نخست پس از تصویب، این توافق به‌سرعت اثربخشی و کارآمدی خود را نشان داد و این امکان را داد تا آژانس بین‌المللی انرژی اتمی تمامی پرسش‌های باقی‌مانده خود درباره ایران را به‌طور کامل رفع نماید. اجرای موفق برنامه جامع اقدام مشترک (برجام) با هدف فراهم ساختن امکان بهره‌برداری کامل تهران از حق خود در استفاده صلح‌آمیز از انرژی هسته‌ای مطابق با معاهده منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای (NPT) و تعهدات ناشی از آن، پیش‌بینی شده بود. پس از پایان اعتبار برجام، نگرش نسبت به برنامه هسته‌ای ایران باید همانند برنامه هسته‌ای هر کشور عضو NPT که فاقد سلاح هسته‌ای است، باشد.

«توافق هسته‌ای» هرگز بر مبنای نقض تعهدات از سوی ایالات متحده و کشورهای اروپایی عضو طراحی نشده بود. کشورهایی که اکنون با تمام توان درصدد توجیه اقدامات خود و مشروع جلوه دادن رفتار دل‌خواهانه خود هستند و بی‌شمرانه از اعتبار و اختیارات شورای امنیت سازمان ملل متحد سوءاستفاده می‌کنند، هدف برجام، لغو جامع تمامی تحریم‌های شورای امنیت سازمان ملل متحد و همچنین تحریم‌های چند جانبه و ملی مرتبط با برنامه هسته‌ای ایران بود. اکنون، در چارچوب سازمان ملل متحد، این مسیر به پایان رسیده است. محدودیت‌هایی که خارج از سازوکار شورای امنیت سازمان ملل متحد اعمال شده‌اند، غیرقانونی هستند.

تاریخ ۱۸ اکتبر ۲۰۲۵ به‌عنوان روز رسمی پایان اعتبار قطعنامه ۲۲۳۱ تعیین شده است و هیچ تصمیمی برای لغو آن اتخاذ نشده است. ابتکار مشترک روسیه و چین برای تمدید فنی برجام به مدت شش ماه، باتکبر از سوی کشورهای غربی رد شد. اقداماتی که بار دیگر ناتوانی این کشورها در انجام توافق‌های چندجانبه و تکیه آنان بر روش‌های غیرقانونی و زورگویی را آشکار ساخت. از این پس، نظارت بر فعالیت‌های هسته‌ای در جمهوری اسلامی ایران صرفاً بر پایه معاهده NPT توافق جامع پادمان میان ایران و آژانس بین‌المللی انرژی اتمی انجام خواهد شد.

طرف روسی همچنان پایبندی کامل خود را به مسیر سیاسی و دیپلماتیک برای حل و فصل موضوع برنامه هسته‌ای ایران حفظ می‌کند و از تمامی طرف‌های دخیل می‌خواهد تلاش‌های خود را به یافتن راه حل‌های لازم معطوف کنند تا از بروز یک تنش جدید و کنترل‌ناپذیر، که پیامدهای سنگینی برای امنیت منطقه‌ای و بین‌المللی به همراه دارد، جلوگیری شود. روسیه آماده است در این مسیر تمام توان خود را برای همکاری و حمایت به کار گیرد.

حماس با چه شرایطی تن به خلع سلاح می‌دهد؟

مستقل فلسطینی هستند.».

- مرحله انتقالی**

متن طرح ۲۰ ماده‌ای ترامپ می‌گوید که حماس هیچ نقشی در حکومت آینده غزه نخواهد داشت، اما اعضای این گروه شامل یاسر بشاریه، رهبر فلسطینی زیر مشورت شود. جبهه مردمی برای آزادی فلسطین و جهاد اسلامی هر دو در غزه فعالیت می‌کنند.

نزال گفت که حماس به دنبال یک بازه زمانی سه تا پنج ساله برای آتش بس است تا غزه بتواند برای اهداف غیرنظامی بازسازی شود. این اظهارات او موضع علنی حماس در مورد جدول زمانی مورد انتظار برای اجرای توافق است.

- خرید زمان؟**

اورد در پاسخ به پرسش رویترز که آیا این پیش‌بینی به معنای خرید زمان توسط این گروه برای مسلح شدن مجدد برای جنگ دیگری است یا خیر، گفته: «هدف آماده شدن برای جنگ بعدی نیست - هدف این است که ما خواهان آتش‌بس باشیم که در آن نوار غزه را بازسازی کنیم زیرا

یک دولت تکنوکرات وجود خواهد داشت. در عمل، حماس تاکنون سال‌ها می‌تواند نیاز برای بازسازی نوار غزه حداقل پنج سال است و من نمی‌خواهم کمتر یا بیشتر بگویم، اما این میانگین است.».

او گفت: «اولویت ما در این دوره‌ای که مطرح می‌کنیم، ساختن نوار غزه و بازگرداندن نوار غزه به زندگی عادی غیرنظامی است. این اولویت ماست.».

او افزود: «اما اگر طرف‌هایی هستند که پس از این دوره زمانی، تضمین‌هایی برای آینده می‌خواهند، این کشورها باید امید واقعی به مردم فلسطین بدهند. مردم فلسطین خواهان یک کشور

ایران و جهان

قطعنامه‌های لغوشده شورای امنیت علیه ایران را بازگردانند و در واقع اسنپ یک رافعال کنند».

گفت: ما از ابتدا نیز گفتیم این اقدام اروپایی ها غیرقانونی است و این بیان ما صرفاً یک اعلام موضع نیست. وی با بیان این که «ما در واقع معتقدیم که هیچ تصمیمی در شورای امنیت در این ارتباط اتخاذ نشده است با توجه به اینکه دو عضو دائم شورای امنیت (چین و روسیه) با این تصمیم مخالف بودند، دو عضو دیگر نیز مخالفت خود را اعلام کردند و دو عضو دیگر شورای امنیت نیز به موضوع بازگشت تحریم ها رای ممتنع دادند»، خطاب به حضار و حقوقدانانی که در این جلسه حضور داشتند، گفت: از دوستان می‌خواهم که در این ارتباط بنویسند. در مورد این موضوع از دیدگاه حقوقی بسیاری از کشورها با ما هم نظر هستند چنانکه ما در اجلاس وزرای خارجه جنبش عدم تعهد این موضع‌گیری را از سوی ۱۲۰ کشور مشاهده کردیم.

در گفت وگو ی عراقچی و امیرخان متقی مطرح شد:

حق آبه هیرمند و آمادگی ایران برای کاهش تنش بین کابل و اسلام‌آباد

«سید عباس عراقچی»، وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران، و مولوی «امیرخان متقی»، وزیر امور خارجه حکومت سرپرستی افغانستان، طی تماشای تلفنی آخرین تحولات منطقه‌ای و روابط دو جانبه را بررسی کردند.

وزیر امور خارجه کشورمان ضمن ابراز نگرانی نسبت به تحولات و دگرگیری‌های اخیر میان افغانستان و پاکستان، بر لزوم خویشن داری، توقف دگرگیری‌ها و حل اختلافات از طریق گفت‌وگو و مذاکره تأکید کرد. وی خاطرنشان شد که ادامه تنش‌ها میان دو کشور مسلمان نه تنها منجر به خسارت‌های انسانی می‌شود، بلکه ثبات کل منطقه را نیز به مخاطره می‌اندازد. عراقچی همچنین آمادگی جمهوری اسلامی ایران را برای کمک به کاهش تنش‌ها و تسهیل گفتگوهای سازنده میان دو کشور برادر و مسلمان اعلام کرد. در این مکالمه، موضوع حق آبه رودخانه هیرمند نیز مورد بررسی قرار گرفت. طرفین بر ضرورت رعایت توافقات آبی و همکاری فنی دو کشور برای مدیریت منابع آب و جلوگیری از هدررفت آن تأکید کردند و بر اهمیت انجام اقدامات مشترک برای تأمین حق آبه ایران و استفاده بهینه از منابع آب در فصل جاری توافق کردند.

نماینده مجلس:

عدم حضور در اجلاس شرم‌الشیخ تصمیمی بجا و عزتمندانه بود

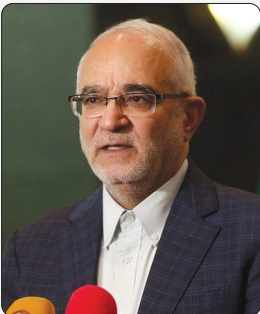
یکی از نمایندگان مجلس شورای اسلامی با تأکید بر اینکه تصمیم رئیس‌جمهوری و وزیر خارجه برای عدم حضور در اجلاس شرم‌الشیخ بسیار بجا و عزتمندانه‌ای بود، اظهار کرد: در این اجلاس شاهد بودیم که ترامپ رفتارهای سخیفی نسبت به حکام عرب داشت و در این برخورد‌ها، آنها را کوچک کرد. محمدتقی‌رضا علی‌نقی نماینده مردم خرمین شهر در مجلس شورای با اشاره به طرح ادعاهایی از سوی رئیس‌جمهوری ایالات متحده آمریکا مبنی بر تمایل به صلح با ایران اظهار کرد: امروز شاهد یک نفاق بین‌المللی هستیم که از یک طرف مستکبران و استکبار جهانی و صهیونیسم، تمام زیرساخت‌های کشورهای جهان سوم و کشورهای اسلامی را مورد هدف قرار می‌دهند و از طرف دیگر آنها را به ذلت و آوار می‌کنند. وی در پایان با تقدیر از رئیس‌جمهوری جهت اتخاذ تصمیم برای عدم حضور در اجلاس شرم‌الشیخ گفت: تصمیم رئیس‌جمهوری و وزیر خارجه در این زمینه تصمیم بسیار بجا و عزتمندانه بود. در این اجلاس مشاهده کردیم که رئیس‌جمهوری آمریکا چگونه با این دهن‌کجی‌ها و رفتار و گفتار بی‌ادبانه خود حتی نسبت به کسانی که ادعای صداقت و رفاقت با آنها را دارد، توهین کرد و حتی در اقدامی بی‌سابقه در میان سیاستمداران دنیا، خطاب به آن‌ها گفت که «از بعضی از شما بدم می‌آید».

سی‌جی‌تی‌ان:

با وجود انقضای برجام، ایران خواهان حقوق هسته‌ای خود است

رسانه چینی در گزارشی درباره پایان برجام، آن را «لحظه‌ای سرنوشت‌ساز برای ایران در شکل‌دهی به مسیر آینده خود» توصیف و تأکید کرد: اما ایالات متحده به خواسته ایران برای ازسرگیری مذاکرات هسته‌ای توجهی نداشته است.

توافق تاریخی ۱۰ ساله امضا شده میان ایران و قدرت‌های جهانی که هدف آن، محدودیت فعالیت‌های هسته‌ای در ازای لغو تحریم‌های اقتصادی تهران بود به‌طور رسمی امروز، ۱۸ اکتبر (۲۷ مهرماه) به پایان می‌رسد. «سید عباس عراقچی» وزیر امور خارجه ایران، جمعه شب اعلام کرد که قطعنامه ۲۲۳۱ شورای امنیت سازمان ملل متحد نیز به‌طور رسمی در این تاریخ منقضی می‌شود. شبکه سی‌جی‌تی‌ان در گزارش خود درباره پایان برجام تصریح کرد: قطعنامه ۲۲۳۱ که در ۲۰ ژوئیه ۲۰۱۵ به اتفاق رأی تصویب شد، برنامه جامع اقدام مشترک (برجام) را تأیید و مجموعه‌ای از محدودیت‌ها را بر فعالیت‌های مرتبط با برنامه هسته‌ای ایران اعمال کرد. طبق مفاد آن، این اقدامات قرار بود ۱۰ سال پس از تصویب، در ۱۸ اکتبر ۲۰۲۵ منقضی شوند.

 عضو کمیسیون بر نامه و بودجه مجلس :

هدف قانون کالایرگ الکترونیکی ممانعت از گرانی اقلام خوراکی است

گفت و گو

عضو کمیسیون اقتصادی مجلس تاکید کرد: **بنگاه داری آفت بزرگ بانک ها**

حمید اسکندری/ گروه اقتصاد
عضو کمیسیون اقتصادی مجلس گفت: آفت بزرگ بانک ها؛ بنگاه داری و ورود مستقیم به تجارت، احتکار، رقابت با تولیدکنندگان و فعالین اقتصادی بویژه دربخش خصوصی است. بانکی که اقدام به خرید هزاران واحد آپارتمان، دهها هزار سکه، صدها هکتار زمین، باشگاه رفاهی در شمال تهران و دهها اقدام غیرمولد اقتصادی دیگر در کشور می کند هم به شریان های اقتصادی کشور صدمات جبران ناپذیر می زند و هم تورم های کمرشکن را به اقشار آسیب پذیر تحمیل می کند. منوچهر متکی عضو کمیسیون اقتصادی مجلس به چند سوال اقتصادی پاسخ داد که متن گفت و گو را در ذیل می خوانید:

■ نظرتان در خصوص رویکردها و عملکرد بانک ها در کشور چیست؟

متکی: نظام بانکی کشور دچار انحراف از موازین بانکداری اسلامی و بحران کارکردی و مدیریتی است، مادر مجلس اول قانون نظام بانکداری اسلامی را تصویب کردیم اما مجریان بنادیده گرفتن قانون و اصطلاحا با گذاشتن کلاه شرعی بلایی به سر اقتصاد کشور آوردند که ناترازی بخشی از آن است. متأسفانه؛ هیچ یک از عملیات بانکی به طور واقعی در چارچوب عقود اسلامی مندرج در قانون صورت نمی گیرد، راحت تر بگویم کارگزاران بانکی نه قانون را قبول دارند و نه آن را قابل اجرا می دانند! بنده تعجب می کنم از برخی صاحبزنان فقهی مستقر در مناصب و جایگاه های بانکی که در مقابل این شرایط سکوت می کنند.

واقعیت این است که نظام بانکی ما با کنار زدن قانون بانکداری اسلامی عملیات بانکی ما را لوده به ربا نموده و حکم ”بما انزل الله“ را در این زمینه تعطیل کرده اند.

■ غیر از انحراف از موازین در بحث بحران کارکردی بانک ها نظرتان چیست؟

متکی: به صورت طبیعی در نظام های بانکی فعالین اقتصادی و مردم عادی با استفاده از منابع بانکی راه اندازی چرخ تولید را رقم می زنند و فلسفه وجودی بانک ها که منابع عظیم مالی را از طریق سپرده گذاری مردم و تخصیص اعتبارات مختلف در خود جای داده اند ارائه تسهیلات برای راه اندازی تولید و حل مشکلات مردم است و البته در مشارکت با این تسهیلات صاحبان این منابع (سپرده گذاران) بهره مند از سود فعالیت اقتصادی می شوند؛ متأسفانه در کشور ما صرفا بانک ها از تسهیلات خود سود برده و به طبقات ساختمان هایشان اضافه می شود و وام گیرندگان زیربار تسویه اصل و سود تا ۴۰ درصدی! و جرمه های نجومی نه پاندا داشته های اولیه خود را باید واگذار نمایند که این چرخه معیوب باید ریشه یابی و درمان شود.

■ بنگاه داری بانک ها چه میزان بر افزایش تورم و ایجاد اختلال در نظام اقتصادی می انجامد؟

متکی: آفت بزرگ بانک ها بنگاه داری و ورود مستقیم به تجارت، احتکار، رقابت با تولیدکنندگان و فعالین اقتصادی بویژه در بخش خصوصی است. بانکی که اقدام به خرید هزاران واحد آپارتمان، دهها هزار سکه، صدها هکتار زمین باشگاه رفاهی در شمال تهران و دهها اقدام غیرمولد اقتصادی دیگر در کشور می کند هم به شریان های اقتصادی کشور صدمات جبران ناپذیر می زند و هم تورم های کمرشکن را به اقشار آسیب پذیر تحمیل می کند؛ بنابراین اگر مدیر متخلف بانکی که عتاب مقام معظم رهبری درخصوص دیوار بی انتهای باشگاه رفاهی اش را برتنابید محاکمه غلنی و مجازات می ش دشاده ادامه این سیاست غلط نبودیم.

بانک ها اقدام به تأسیس بعضا چند صد شرکت وابسته به خود نمودند که برای تأمین منابع مالی خود بخش قابل توجهی از منابع بانک ها را می بلعند، این شرکت ها که سهم بالایی از شرکت های دولتی را به خود اختصاص می دهند؛ لذا مهم ترین رقبای شرکت های خصوصی در گرفتن پروژه ها، پیمانکاری ها و دیگر عرصه هاست. معتقدم ورود اینگونه بانک ها به فعالیت های اقتصادی، آنها را از هدف اصلی نظام بانکداری که کمک به فعالان اقتصادی است دور می کند.

عضو کمیسیون برنامه و بودجه مجلس با تأکید بر اینکه فلسفه کالایرگ الکترونیکی جلوگیری از تورم کالاهای اساسی است، گفت: دولت ها متأسفانه مسیر اجرای این طرح را اشتباه رفته اند و به جای حفظ قیمت ثابت برای اقلام ضروری، آن را به پرداخت نقدی و خرید آزادانه کالاهای تبدیل کرده اند.

عبدالرضا مصری درباره ضرورت اصلاح مسیر اجرای طرح کالایرگ الکترونیکی، اظهار داشت: در زمینه کالایرگ الکترونیکی باید مسیر درستی طی شود. این طرح در اصل آمده تا مردم بتوانند کالاهای مورد نیاز روزمره خود را با قیمت ثابت و قابل پیش بینی تهیه کنند. نماینده مردم «کرمانشاه» در مجلس ادامه داد: فلسفه اجرای کالایرگ – به موجب قوانین – این بود که دولت کالاهای اساسی را با قیمت ثابت و در طی سال در اختیار مردم قرار دهد. از سوی دیگر، چون دولت

اقتصاد کلان

برای این کالاهار از ترجیحی اختصاص می دهد، طبیعی است که نباید افزایش قیمتی در بازار ایجاد شود. با این حال، شاهدیم که دولت ها نه تنها این موضوع را به درستی اجرا نکرده اند، بلکه این موضوع را به همه کالاهایسب و گسترش می دهند یعنی سمت نقدی سازی رفته اند و گفته اند مردم می توانند با اعتبار کالایرگ هر کالایی را بخرند

عضو کمیسیون برنامه و بودجه مجلس تصریح کرد: ما پیرو اجرای این قانون تلاش داشتیم که اقلام ضروری که مردم هر روز با آن مواجه اند، گران نشود. در غیر این صورت اگر دولت یارانه نقدی و کالایرگ الکترونیکی را در اختیار مردم گذاشته اما

در بازار مثلاً قیمت مرغ از ۹۰ هزار تومان به ۱۶۰ هزار تومان برسد، این طرح دیگر به چه کاری آید؟

«اسکناس» ریشه های ناکارآمدی نظام مالی کشور را بررسی کرد

وقتی بانک ها مسیر توسعه را مسدود می کنند

شما، مشکل اصلی عملکرد بازار سرمایه از درون خود این بازار ناشی می شود یا سازخار آزاد و غیرمداخله ای اقتصاد ایران؟

قنبری: همان طور که اشاره کردم، ریشه اصلی مشکلات بازار سرمایه در حلقه مفقوده نظام مالی کشور نهفته است. ما سه بازار مالی اصلی داریم: بازار سرمایه، بازار پول و بازار بیمه، متأسفانه این سه بازار در ایران به صورت منفرد و جدا از یکدیگر عمل می کنند و هیچ ارتباط یا هم افزایی نظام مندی بین آن ها وجود ندارد. در واقع، این بازارها به جای همکاری، در بسیاری موارد در رقابت با یکدیگر هستند.

در حالی که وظیفه سیاست گذاران کلان اقتصادی این است که مرز وظایف هر بخش را مشخص و تفکیک کنند. اگر تمام تأمین مالی فعالیت های اقتصادی صرفاً به عهده نظام بانکی گذاشته شود، دیگر جایی برای ایفای نقش بازار سرمایه باقی نمی ماند. بازار سرمایه در چنین شرایطی همواره در سایه رقابت نابرابر با شبکه بانکی قرار دارد و طبعاً نمی تواند از عهده این رقابت برآید.

■ برای اصلاح این وضعیت باید تفکیک کارکرد ها در نظام مالی کشور به طور دقیق انجام شود. به عنوان نمونه، تأمین مالی خرد مانند اعطای کارت های اعتباری، تسهیلات کوتاه مدت و وام های سرمایه در گردش، باید به طور کامل در اختیار سیستم بانکی باشد؛ چرا که این حوزه ماهیت بانکی دارد.

اما در مقابل، پروژه های بلند مدت، طرح های عمرانی و مالی شوند، این تفکیک باعث می شود ریسک بین دو بازار پول و سرمایه تقسیم شود و نظام مالی کشور به صورت هماهنگ عمل کند. در چنین ساختاری، بازار سرمایه می تواند نقش واقعی خود را در تأمین مالی تولید ایفا کند

و کنار بانک ها، بازوی دوم نظام تأمین مالی کشور باشد.

■ آقای دکتر، تفاوت بازار سرمایه در اقتصادی مانند ایران با کشورهایی که این بازار نقش فعالی در رونق تولید دارد چیست؟ چرا بورس در آن کشورها می تواند در خدمت تولید قرار گیرد اما در ایران چنین کارکردی ندارد؟

قنبری:پیش شرط هرگونه تأمین مالی در بازار سرمایه، کنترل و مدیریت ریسک است. پیش از آنکه تأمین مالی شکل بگیرد، باید برای کاهش نوسانات و ایجاد ضربه گیرهای

اطمینان بخش برای سرمایه گذاران چاره اندیشی شود، تا زمانی که مردم احساس نکنند سرمایه شان در معرض ضرر و زیان های سنگین نیست، نمی توان انتظار داشت که منابع خود را وارد بازار سرمایه کنند.

بازار سرمایه ما هنوز توپا و در مرحله ابتدایی توسعه است. بسیاری از فعالان خرد و تازه واردان نمی دانند چه سهمی را باید خریداری کنند، کدام اوراق بهادار مطمئن تر است و در کجا می توانند بازدهی متناسب با ریسک خود به دست آورند. این سردرگمی ناشی از نبود نهادهای مشاوره ای و رتبه بندی مستقل است که در سایر کشورها نقش کلیدی دارند، به عنوان مثال، در کشورهای پیشرفته، شرکت های رتبه بندی مالی (Rating Agencies) وجود دارند که سهام و اوراق بهادار را بر اساس میزان ریسک و بازدهی طبقه بندی و ارزیابی می کنند. سرمایه گذار، با مراجعه به این ارزیابی ها می تواند تصمیم بگیرد کدام سهم با سطح تحمل ریسک او سازگارتر است.

در ایران اما چنین سازوکاری وجود ندارد، وضعیت به گونه ای است که گویا سرمایه گذار را وارد استخری می کنیم که همه نقاط آن عمق یکسان دارد و هیچ نشانه ای از خطر یا امنیت در بخش های مختلف مشخص نشده است. در چنین شرایطی، سرمایه گذار مبتدی طبعاً از ورود به بازار می ترسد یا پس از تجربه زیان، از آن خارج می شود.

نمونه ای از تجربه های موفق در بازار ما، صندوق های مبتنی بر طلا هستند که با سرمایه گذاری در دارایی های فیزیکی و پشتوانه دار، اعتماد مردم را جلب کرده اند و بازدهی مناسبی نیز ارائه داده اند، این نشان می دهد که

هر جاشفافیت، پشتوانه دارایی و مدیریت حرفه ای ریسک وجود داشته، اقبال مردم افزایش یافته است، بنابراین برای اینکه بازار سرمایه در ایران بتواند همچون سایر کشورها به رونق تولید و تأمین مالی پایدار منجر شود، باید چند اقدام اساسی صورت گیرد:

۱. ایجاد نظام رتبه بندی و ارزیابی اوراق و سهام برای هدایت سرمایه گذاران بر اساس سطح ریسک پذیری شان؛

۲. آموزش و فرهنگ سازی گسترده برای تازه واردان و سرمایه گذاران خرد؛

۳. توسعه ابزارهای پوشش ریسک و بیمه های مالی برای کاهش آسیب پذیری سرمایه گذاران،

تازمانی که این زیرساخت هافرام نشود، بازار سرمایه در ایران همچنان بازاری پرریسک، بی اعتماد و ناکارآمد در ایفای نقش تأمین مالی تولید باقی خواهد ماند.

■ برخی مدافعان اقتصاد آزاد یا به اصطلاح «لیسه فر» همواره با هرگونه تنظیم گری و سیاست گذاری دولت، با برچسب هایی چون «مداخله» یا «قیمت گذاری دستوری» مخالفت می کنند، نظر شما در این باره چیست؟

قنبری: من شخصاً موافق ترویج قیمت گذاری دستوری به معنای سنتی آن نیستم، اما باید میان مقررات گذاری هوشمند و مداخله کوکروانه تفاوت قائل شد. در بسیاری از بخش های اقتصاد، از جمله بازار کار، ما دچار نوعی قیمت گذاری دستوری نامتوازن هستیم که نتایج معکوس داشته است.

برای مثال، در بازار کار، با وجود نیت حمایت از نیروی انسانی، تعیین دستوری حداقل مزد باعث شده است انگیزه جذب نیروی کار کاهش یابد، در نتیجه، کارفرمایان در بسیاری از موارد را به کارگیری نیروی جدید خودداری می کنند، در حالی که بسیاری از کارچویان حتی حاضرند با دستمزد پایین تر وارد بازار شوند تا فعال بمانند، این نوع تنظیم گری ناکارآمد، خود به گسترش بیکاری منجران و آشکار در کشور منجر شده است.

اما تنظیم گری هوشمندانه به معنای هدایت بازار در مسیر منافع عمومی است، نه کنترل قیمتی. تجربه کشورهای موفق نشان داده است که نقش دولت در هدایت منابع و جلوگیری از انحصار، به ویژه در نظام مالی، کلیدی است.

■ شما پیش تر عملکرد بانک های خصوصی را «ضد توسعه» توصیف کرده اید، این ارزیابی بر چه مبنایی است؟

قنبری: عمده بانک های خصوصی در ایران، به خلاف هدف اولیه تأسیس شان، به جای ایفای نقش توسعه ای، به سمت فعالیت های غیرمولد سوق یافته اند. این بانک ها چون بودجه و دستورالعمل های حاکمیتی ندارند و عملاً تحت نظام نظارتی منسجم قرار ندارند. منابع خود را در هر حوزه ای که بیشترین بازدهی کوتاه مدت دارد متمرکز می کنند؛ خواه در بازار ارز و مستغلات باشد یا در حمایت از مشتریان خاص و وابسته.

در نتیجه، توزیع اعتبارات در اقتصاد به شکل عادلانه انجام نمی شود. بخش تولید که نیازمند منابع مالی پایدار است، از این چرخه حذف می شود و منابع بانکی در فعالیت های سودآورانه قفل می شود، همین امر موجب شده است نظام بانکی خصوصی ما به جای تسهیل توسعه، به مانعی برای تولید و عدالت مالی تبدیل شود.

■ هدایت منابع بانکی به سمت بخش های هدفمند اقتصادی، آیا با اصل آزادی بازار و عدم مداخله دولت در تعارض نیست؟

قنبری: در واقع نمی توان به یک نهاد خصوصی که منابع مالی خود را از سپرده گذاران یا سرمایه گذاران خصوصی جذب کرده است، تکلیف کرد که حتماً باید منابعش را در حوزه ای خاص و کم بازده به کارگیرد. تا زمانی که منابع بانکی از محل بودجه عمومی یا منابع حاکمیتی تأمین نشده باشد، دولت نمی تواند برای مقاصد خاص تعیین تکلیف کند. بانک های خصوصی، همانند سایر بنگاه های اقتصادی، به دنبال کسب بیشترین بازدهی از منابع خود هستند و طبیعتاً سرمایه را به سمتی هدایت می کنند که سودآوری بیشتری داشته باشد. البته بانک مرکزی برای حفظ تعادل اجتماعی، مقرراتی را در قالب تسهیلات قرض الحسنه برای ازدواج، فرزندآوری یا نیازهای ضروری خانوار تعیین کرده است که بانک ها ملزم به رعایت حداقل هایی در این حوزه هستند. اما این الزامات بخش اندکی از منابع را شامل می شود و بانک ها همچنان در استفاده از عمده منابع خود آزادی عمل دارند تا آن را به سمت فعالیت هایی که بازدهی بیشتری دارند، هدایت کنند.

اسکناس

گزارش

قطار ایران بر ریل امید

سال ۱۴۰۴ برای صنعت ریلی ایران، سالی بود میان «تلاش و تحول». در میانه ی نوسانات اقتصادی، محدودیت های مالی و تغییرات منطقه ای، ریل ایران مسیر خود را آرام اما پیوسته ادامه داد؛ مسیری که نشانه های امید در آن بیش از هر زمان دیگری آشکار شد. از ابتدای سال، راه آهن جمهوری اسلامی ایران هدف گذاری بزرگی را اعلام کرد: حمل ۵۴ میلیون تن بار تا پایان سال. عددی که در نگاه نخست، تنها یک هدف کمی به نظر می رسید، اما در واقع معنایی فراتر داشت؛ تلاشی برای بازگرداندن نقش ریل در معادلات ملی حمل و نقل و تأکیدی بر توسعه ی پایدار. این هدف، به ویژه در شرایطی که کشور با فشارهای اقتصادی و تحریم های خارجی روبه رو بود، نشانه ای از اراده و ثبات در مدیریت ملی حمل و نقل محسوب می شد.

■ ترازنیت ریلی ایران در آستانه جهش

محمد جواد شاهجویی، کارشناس صنعت ریلی با اشاره به پروژه های مهم ریلی در کشور اظهار کرد: دو پروژه مهم که می شود از آن نام برد خط پروژه راه آهن چابهار – زاهدان است که وزیر راه و شهرسازی وعده داده اند تا پایان سال جاری به بهره برداری برسد و در این پروژه، بخش چابهار تا نیکشهر تکمیل شده و آماده بهره برداری است و بخش نیکشهر تا زاهدان نیز بیش از ۸۰ درصد پیشرفت فیزیکی دارد و پروژه دوم، راه آهن شاد مهر – سالار است که به تازگی توسط راه آهن به بهره برداری رسیده و از اهمیت بسیار بالایی برخوردار است. این پروژه در منطقه ثلث تربت حیدریه قرار دارد و در حقیقت یک مسیر میان بُر برای جابه جایی بارهای معدنی ریلی ایجاد کرده است. این مسیر افزون بر کورتا کردن زمان حمل و نقل، ظرفیت شبکه ریلی کشور را به طور قابل توجهی افزایش خواهد داد و خوشبختانه امسال به بهره برداری رسیده است.

وی افزود: در خصوص ترازنیت ریلی نیز، با توجه به شرایط سال جاری، پیش بینی می شد که به دلیل کاهش حجم جابه جایی گوگرد، میزان ترازنیت ریلی کاهش یابد، اما این حال، به واسطه توافق خوبی که میان عامل راه آهن با کشورهای همسایه داشته، هدف گذاری مناسبی صورت گرفته است و بر این اساس، برای حمل بار بین الملل (صادراتی و وارداتی) عددی معادل ۸ میلیون تن و برای ترازنیت ریلی نیز عدد ۵ میلیون تن تعیین شده است و اگر این اهداف محقق شود، در سال جاری شاهد جهشی چشمگیر در عملکرد ریلی کشور خواهیم بود، با این وجود، سال گذشته میزان عملکرد ترازنیت ریلی حدود ۲ میلیون تن اعلام شده بود و اگرچه در سال جاری حجم گوگرد کاهش پیدا کرد، اما امید می رود با اتکاف به توافقات اخیر، عملکردی به مراتب بهتر از سال گذشته رقم بخورد.

کارشناس صنعت ریلی با اشاره به طول خطوط ریلی کشور تصریح کرد: اکنون مسئله اصلی ما افزایش طول خطوط نیست و شبکه ریلی کشور حدود ۱۵ هزار کیلومتر خط اصلی دارد که نزدیک به یک سوم آن بلااستفاده مانده است و در واقع بهره برداری مؤثر از حدود ۱۰ هزار کیلومتر آن انجام می شود بنابراین، آنچه برای ما اهمیت دارد، نه افزایش صرف طول خطوط، بلکه تکمیل و توسعه پروژه های کلیدی است؛ پروژه هایی همچون راه آهن چابهار – زاهدان، دو خطه کردن مسیر رشت – قزوین، و نیز بافت – سیرجان – سرخس که هر چه سریع تر باید تکمیل شوند.

شاهجویی تاکید کرد: چالش اصلی توسعه شبکه ریلی بیش از آنکه فنی باشد، مالی است و دولت باید به طور جدی به سمت استفاده از مدل های نوین تأمین مالی حرکت کند، همچنین، مسائل و چالش های متعددی در حوزه ناوگان ریلی و مشارکت بخش خصوصی وجود دارد و آنچه در حال حاضر دولت (به معنای راه آهن) به طور جدی پیگیری می کند، موضوع قطار کامل است که در برنامه هفتم توسعه کشور نیز بر آن تأکید شده است و اجرای این طرح، در صورت تحقق، علاوه بر افزایش جذابیت سرمایه گذاری برای بخش خصوصی، سودآوری بخش غیردولتی را نیز ارتقا خواهد داد و به نوسازی ناوگان ریلی کشور کمک شایانی خواهد کرد. وی ادامه داد: در دوره مدیریت جدید راه آهن، توافقات ارزشمندی با کشورهای همسایه به انجام رسیده است و سفرهای متعدد مدیرعامل راه آهن به کشورهای آسیای میانه و انعقاد تفاهم نامه های همکاری، اقدامی ستودنی است و می توان انتظار داشت که نتایج این تلاش ها سال جاری در عملکرد حمل بار بین المللی راه آهن کشور مشاهده شود.

کارشناس صنعت ریلی با اشاره به برنامه هفتم خاطرنشان کرد: درباره برنامه هفتم توسعه باید گفت که تحقق اهداف آن در بخش ریلی هنوز با فاصله زیادی همراه است و بر اساس این برنامه، مقرر شده است که ۴۰ درصد حمل بار و ۲۰ درصد حمل مسافر از طریق ریل انجام شود، با این حال، در شرایط کنونی و حتی در صورت تحقق هدف گذاری ۵۴ میلیون تُنی شرکت راه آهن در سال جاری، سهم حمل و نقل ریلی از کل بار کشور به بیش از ۱۰ تا ۱۲ درصد نخواهد رسید و این نشان دهنده فاصله ای معنادار با اهداف برنامه است و البته این امر به معنای غیرقابل دستیابی بودن اهداف برنامه هفتم نیست، اما با توجه به وضعیت موجود، به ویژه اجرایی نشدن کامل طرح (قطار کامل)، شاید هنوز برای قضاوت قطعی درباره تحقق اهداف، زود باشد.

عکس نوشت

رونمایی از مجسمه نبرد رستم و رخش باژدها در شاهین شهر اصفهان/ خبرگزاری صدا و سیما

معرفی کتاب

معرفی کتاب کلارا و خورشید؛

داستانی ظریف و گیرا، سرشار از اندوه و امید

کتاب کلارا و خورشید، یکی از پرفروش‌ترین‌های نیویورک تایمز محسوب می‌شود و به ماجرای ربانی می‌پردازد که تمایل دارد با انسان‌ها رابطه‌ای دوستانه داشته باشد. این رمان خواندنی نخستین اثر کارونوایشی گورو پس از دریافت نوبل به شمار می‌آید و راوی آن ربانی است که تغییرات دنیای انسان‌ها را مشاهده می‌کند و به دنبال یافتن پاسخ سوالاتی اساسی است: دوست داشتن به چه معناست؟ این رمان نخستین اثر کارونوایشی گورو (Kazuo Ishiguro) بعد از دریافت جایزه نوبل ادبی به شمار می‌آید و شخصیت اصلی آن ربانی با هوش مصنوعی ست که از داخل یک فروشگاه، با دقت رفتار مردمی را که برای خرید وارد مغازه می‌شوند و آن‌هایی را که از خیابان می‌گذرند زیر نظر می‌گیرد و امیدوار است به زودی یک مشتری او را انتخاب کند. رمان کلارا و خورشید (Klara and the sun) مانند سایر آثار ایشی گورو عمیقاً شما را به فکر فرو می‌برد و پیرامون چیستی بشر و ارتباطش با هم‌نوعان و خالقش سخن می‌گوید. این اثر شرح دوستی یک ماشین و انسان با تمام ویژگی‌های عاطفی‌اش است و به شما امکان سفر در کالبد یک ربان بی‌جان را می‌دهد که ناگهان تمامی قواعد خشک و آهنین را کنار می‌گذارد و به ایجاد رابطه‌ای دوستانه با انسان‌ها علاقمند می‌شود!

فناوری

«ژن درمانی» معجزه‌ای برای درمان یک اختلال نادر مغزی

محققان برای اولین بار با استفاده از ژن درمانی، علائم بارز اختلال مرتبط با SYNGAP1 که یک بیماری ویرانگر است که تقریباً یک میلیون نفر را در سراسر جهان تحت تأثیر قرار می‌دهد، درموش‌ها معکوس کردند. این درمان فعالیت الکتریکی غیرطبیعی مغز را کاهش داده و الگوهای موج مغزی مرتبط با بسیاری از مشکلات این اختلال را اصلاح کرده است، که نشان دهنده پتانسیل یک مداخله واحد برای کاهش وابستگی به داروهای متعددی است که بیماران در حال حاضر به آنها نیاز دارند.

این مطالعه، نشان می‌دهد که انتقال یک کپی کاربردی از ژن SYNGAP1 از طریق یک ویروس اصلاح شده می‌تواند معیارهای کلیدی عملکرد مغز را درموش‌ها بازیابی کند، حتی اگر در مراحلی معادل اوایل کودکی در انسان تجویز شود. برخلاف درمان‌های مرسوم که صرفاً علائم را مدیریت می‌کنند، این رویکرد علت اصلی ژنتیکی این اختلال را هدف قرار می‌دهد. به نقل از اس اف، گروه تحقیقاتی موسسه علوم مغز آلن و شرکت داروسازی بایومارین گزارش دادند که این اولین نمایش موفقیت‌آمیز

از مکمل ژن SYNGAP1 برای اختلالات مرتبط با SYNGAP1 با نجات چندوجهی فنوتیپ‌های صرعی و رفتاری است.

کودکانی که اختلالات مرتبط با SYNGAP1 دارند، با ناتوانی ذهنی، صرع شدید، اختلالات حرکتی و مشکلات رفتاری مانند بیش‌فعالی و تکانشگری مواجه هستند. ژن SYNGAP1 دستورالعمل‌هایی برای ساخت پروتئینی حیاتی برای عملکرد صحیح سیناپس مغز فراهم می‌کند. هنگامی که یک نسخه از این ژن از بین رفته یا مختل شود، مغز به طور غیرطبیعی رشد می‌کند. درمان فعلی شامل داروهای متعدد برای کنترل تشنج و مدیریت رفتارها است، اما این درمان‌ها مشکل اساسی را برطرف نمی‌کنند و اغلب با عوارض جانبی قابل توجهی همراه هستند.

محققان، به رهبری یواز لوی، با یک مانع مهم روبرو بودند: ژن SYNGAP1 برای قرار گرفتن در حامل تحویل استاندارد مورد استفاده برای ژن درمانی، بسیار بزرگ است. ویروس‌های مرتبط با آدنو (AAV) معمولاً نمی‌توانند مواد ژنتیکی بزرگتر از ۴.۷ کیلو باز را بسته‌بندی کنند، اما ژن کامل SYNGAP1 حدود ۵.۱ کیلو باز اندازه دارد.

پیشخوان

عباس ناداران:

«مجنون» در مناسب‌ترین زمان ممکن اکران شد

■ به نسل زد اشاره کردید. «مجنون» چه ویژگی‌هایی دارد که فکر می‌کنید می‌تواند با این نسل ارتباط برقرار کند؟ به طور کل سینمای دفاع مقدس امروز می‌تواند برای نسل زد جذاب باشد؟

تجربیهایی که در سال‌های اخیر از مواجهه نسل جدید با آثار جنگی داشتیم ما را به این نتیجه می‌رساند که اگر اثر جنگی کیفیت لازم را نداشته باشد این ارتباط قطعاً برقرار خواهد شد. فیلم‌هایی مثل «۱۹۱۷» یا «سه تیغ آره‌ای» مل گیبسن، فیلم‌هایی جنگی هستند که نسل جدید آن‌ها را دوست دارد و از این آثار استقبال کرده است. به نظر من اگر ما در قصه، پروداکشن و تولید استانداردهای لازم را مد نظر قرار دهیم واثری با کیفیت تولید کنیم نسل جدید قطعاً با قهرمانی که از جنس خودش است ارتباط برقرار خواهد کرد. در همین چند روز که «مجنون» اکران شده، شاهد هستیم که بخش عمده مخاطبان جوان این فیلم نظر مثبتی نسبت به آن دارند. جوانان با آن دوره که ما درگیر جنگ هشت ساله بودیم، آشنایی چندانی ندارند و تصویر مخدوشی در ذهنشان شکل گرفته که آن دوران را ناشناخته کرده است. در صحبت‌هایی که با برخی مخاطبان فیلم داشتیم، می‌گفتند که ما آدم‌های آن دوران را نمی‌شناختیم و نمی‌دانستیم که چنین افرادی بودند و اینچنین جان را خود را فدای کشور کرده‌اند. دلیل این ناشناخته ماندن به نظر من کم‌کاری ماست، ما آن دوران را روایت نکردیم یا اگر هم دست به روایت آن دوران زدیم، این کار را به خوبی انجام ندادیم و این افراد ناشناخته ماندند در حالیکه اگر ما قهرمانان خودمان را به خوبی به مخاطب معرفی کنیم، جوانان نسل زد هم با توجه به اینکه این افراد را از جنس خودشان می‌بینند با آن‌ها ارتباط برقرار می‌کنند.

هوا و فضا

ناسا شهری از حباب‌های شیشه‌ای روی ماه می‌سازد!

و با تزریق گاز فشرده به داخل آن، شروع به دمیدن یک حباب غول‌پیکر می‌کند. این حباب در گرانش کم ماه به‌طور طبیعی شکل یک کره کامل را به خود می‌گیرد و پس از سرد شدن، به یک سازه شیشه‌ای محکم و شفاف تبدیل می‌شود.

این ساختمان‌ها فقط یک سرپناه ساده نیستند. این گنبد‌های شیشه‌ای به گونه‌ای طراحی شده‌اند که یک محیط زندگی کامل و پایدار را فراهم کنند. جداره این حباب‌ها از شیشه خودترمیم‌شونده ساخته

خواهد شد تا در برابر برخورد شهاب سنگ‌های کوچک یا «ماه‌لرزه‌ها» مقاوم باشد. همچنین پنل‌های خورشیدی مستقیماً در شیشه تعبیه خواهند شد تا انرژی کل سکونت‌گاه را تأمین کنند. در داخل، یک کره کوچک‌تر به عنوان فضای اصلی زندگی و کار قرار می‌گیرد و فضای بین دو کره با رگولیت پر می‌شود تا از ساکنان در برابر تشعشعات کیهانی و تغییرات شدید دما بی‌محافظت کند. این فضای داخلی می‌تواند میزبان تمام امکانات رفاهی، فضاهای کاری، اجتماعی و حتی مناطق کشاورزی باشد. با ایجاد اختلاف دما بین لایه‌های مختلف شیشه می‌توان چگالش ایجاد کرد و از آن برای تولید آب و اکسیژن و پرورش گیاهان بهره برد.

ناسا در حال سرمایه‌گذاری بر روی یک طرح عجیب است؛ ساخت سکونت‌گاه‌های بزرگ شیشه‌ای بر روی ماه یا استفاده از غبار خود ماه. ناسا روی یک طرح عجیب برای سکونت انسان در ماه سرمایه‌گذاری می‌کند: ساخت گنبد‌های شیشه‌ای غول‌پیکر که مستقیماً از غبار خود ماه ساخته می‌شوند. این «حباب‌ها» می‌توانند به شهرهای خودکفا با اکوسیستم داخلی تبدیل شوند. براساس گزارش تلگراف، کانسپت شهری با

حباب‌های شیشه‌ای توسط شرکت کالیفرنایی Skyports ابداع شده و بر یک اصل استوار است؛ اینکه باید از منابع موجود در محل استفاده کنیم، حمل‌ونقل مواد ساختمانی از زمین به ماه فوق‌العاده گران است. اما خاک ماه، که به آن «رگولیت» می‌گویند، تا ۶۰ درصد از سیلیکات تشکیل شده که ماده اولیه ساخت شیشه است. نمونه‌ای از کره کوچکی که در آزمایشگاه با استفاده از روش ذوب و دمیدن ساخته شده است. فرایند ساخت به این شکل خواهد بود: یک کره مایکروویو هوشمند به ماه فرستاده می‌شود. این کره رگولیت ماه را تا دمای ذوب گرم می‌کند، سپس یک لوله فلزی بزرگ توده‌ای از شیشه مذاب را برمی‌دارد

اینفوگرافی

سینمای ایران در گیشه

دو فیلم سینمایی «ناجورها» و «قسطنطنیه» از زمان اکران روی پرده سینما تا صبح امروز، عنوان پرفروش‌ترین فیلم‌ها را برای خود ثبت کرده‌اند. آمار فیلم‌های گیشه از ۸ هفته گذشته یعنی (۲۵ مرداد) تا کنون در نظر گرفته شده است. طبق آئین‌نامه اکران فیلم‌های سینمایی، میزان فروش فیلم‌ها در بازه زمانی هشت هفته از شروع اکران بررسی می‌شود و با اضافه شدن چند فیلم به سرگروه‌ها، فیلم‌هایی که مدت زمان اکران آن‌ها تمام شده از لیست سرگروهی حذف شده و جای خود را به فیلم‌های جدید می‌دهند.

سینمای ایران در گیشه	
پرفروش‌های کل	
۱. ناجورها کارگردان: محمدرضا جعفری شروع اکران: ۱۴۰۲/۵/۱۴ ۴۳،۸۴۹،۰۰۰ تومان	۲. قسطنطنیه کارگردان: کورین لافلی شروع اکران: ۱۴۰۲/۵/۲۶ ۳۴،۴۶۶،۰۰۰ تومان
پرفروش‌های هفته	
۱. یوز کارگردان: رما زارنگی شروع اکران: ۱۴۰۲/۵/۲۲ ۱۱،۳۲۲،۰۰۰ تومان	۲. لاکچریست کارگردان: پیمان کامیار شروع اکران: ۱۴۰۲/۵/۲۲ ۷،۵۲۹،۰۰۰ تومان
۳. گوزن‌های اتوبان کارگردان: امین‌الله سلاری شروع اکران: ۱۴۰۲/۵/۲۶ ۲،۴۱۰،۰۰۰ تومان	۴. آدم‌فروش کارگردان: محمود گلزاری شروع اکران: ۱۴۰۲/۵/۲۲ ۱،۴۵۰،۹۵۰ تومان
۵. تانور دشت کارگردان: محمدرضا محمدیان شروع اکران: ۱۴۰۲/۵/۲۲ ۲،۲۱۶،۰۰۰ تومان	۶. مجنون کارگردان: مهدی شاه‌محمدی شروع اکران: ۱۴۰۲/۵/۱۶ ۱،۱۳۳،۰۰۰ تومان
کم‌فروش‌های کل	
۱. سینمای متروپل کارگردان: محمدرضا بنده‌اشکر شروع اکران: ۱۴۰۲/۵/۲۲ ۶۶۲،۰۸۷،۰۰۰ تومان	
آمار فیلم‌های گیشه از ۸ هفته گذشته یعنی تا کنون در نظر گرفته شده است	